

[Gert Petersen.]

Helhedsplanen, som var et indgreb i overenskomsterne — en lønpause, en nedskæring af reallønnen — og som den nuværende statsminister gik til valg på, er klart forkastet af vælgerne. De partier, som statsministeren regnede med som støtter for helhedsplanen, gik tilbage i samlet mandattal, og jeg har også indtryk af, at flere af partierne siden da har taget deres holdning op til overvejelse.

Det betyder, at den nuværende regering står uden politik. Det betyder, som jeg sagde tidligere, at det vil være katastrofalt farligt at overlade det videre styre til den. Roret sidder løst. Der er ingen, som er i stand til at afstikke kursen.

Af disse grunde agter socialistisk folkeparti at stemme for den af hr. Kjeld Olesen foreslåede dagsorden.

Jeg tvivler selv meget på, at en flertalsregering lader sig realisere, sådan som folketinget er sammensat i dag. Jeg har ikke noget imod, at man gør et forsøg, men jeg tvivler på, at den bliver en realitet. Jeg er imidlertid helt overbevist om, at forhandlinger, som burde være startet efter folketingsvalget, hvor regeringen burde være trådt tilbage — statsretligt havde den lov til at blive siddende, det anfægter jeg aldeles ikke, moralsk burde den være trådt tilbage — åbne regeringsforhandlinger, er det eneste, der kan sikre i hvert fald en nogenlunde stabil regering i dette land og forhåbentlig også en regering, der forholder sig anderledes positivt til arbejdere og lønmodtagere, end den hidtidige regering har gjort. Landet har ikke råd til denne regering længere. Heller en ende på forskrækkelsen end en forskrækkelse uden ende, og det sidste er, hvad vi vil opleve, hvis den nuværende regering uhindret får lov til at fortsætte.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Hr. Gert Petersen bebrejdede mig to ting. For det første at jeg i september gjorde mit til, at der ville komme et hurtigt folketingsvalg. Jeg tror, begivenhederne efterhånden har vist, at vi så rigtigt i september, da vi sagde: lad os nu hellere få folketingsvalget i oktober end at skulle vente til januar, således at vi ikke skal spille de mellemliggende

måneder, og det var jo udelukkende, fordi der ikke var flertal for det, vi arbejdede for den 20. september, at vi først fik valget den 9. januar. Vi har spildt 4 måneder med 4 måneders ekstra arbejdsløshed, men det er der ingen grund til at bebrejde mig, hr. Gert Petersen.

Det andet, hr. Gert Petersen bebrejdede mig, var, at vi fremsatte forslaget om at afskaffe afgiften på de hårde hvidevarer, den afgift, der har ført til mindst 450 arbejdsløse oven i Vojens og til valutabesværligheder for landet, fordi der ikke er et grundlag for eksport her fra landet, når vi ikke har hjemmemarkedsforsyningen. Jeg mener, det var den sagligt rigtige afgørelse, og i hvert fald har hr. Gert Petersen uret i, at vi havde nogen som helst grund til at tro, at regeringen ville gøre det til et kabinets-spørgsmål. Der er tale om beløb i størrelsesordenen 100 mill. kr. eller noget i den retning, og vi har nu hørt finansministeren i dag sige, at om man har 2.000 mill. kr. eller 6.000 mill. kr. i underskud, er noget, man ikke rigtig har rede på inden for regeingen. Derfor kan man ikke med rette tro, at denne regering ville have gjort et spørgsmål om 100 eller 150 mill. kr. til et kabinets-spørgsmål.

Begge hr. Gert Petersens beskyldninger var uberettigede.

(Kort bemærkning).

**Gert Petersen (SF):**

Det er nyt for mig, men interessant, at det var af kærlighed til regeringen Hartling, at hr. Glistrup i september måned stemte for hr. Knud Jespersens dagsordensforslag.

Hvad det andet spørgsmål angår, havde fremskridtspartiet al mulig grund til at tro, at forslaget om at ophæve afgiften på hårde hvidevarer var et kabinets-spørgsmål. Ikke fordi det drejede sig om så forfærdelig mange penge, men fordi der var tale om noget, som hr. Glistrup måske ikke kender så meget til, det ved jeg ikke, nemlig et brud på et her i folketinget indgået forlig, et forlig med regeringen. Jeg forstår så udmærket godt, at regeringen gjorde det til et kabinets-spørgsmål, det ville jeg også gøre, hvis jeg var regering og der var en forligspartner, der brød et forlig, det lagde regeringen heller ikke dengang skjul på.